

Tijdens Internationale Motorzesdaagse: Goud voor Erwin Plekkenpol! Helper Johannes van Kempen: ' Hulp is niet voor niets geweest'

Tijdens de internationale Motorzesdaagse moeten de coureurs het zelf allemaal doen. Zes dagen lang, 240 kilometer op een dag, over zandpaden, paden met steenslag, heuvelachtig parcours en vele andere hindernissen en zoals vorige week in Griekenland met temperaturen rond de 40 graden Celsius ! Dat betekent veel, heel veel, afzien.

Echter in 'de schaduw' van de coureurs staan de onmisbare helpers klaar om hulp te bieden bij de ravitailleringen, bij de tijdcontroles, benzine bijtanken en andere problemen oplossen. Mannen en vrouwen die ook op deze manier hun niet onbelangrijk steentje bijdragen.

Het Nederlands Trophy team bestaande uit Hans Vogels uit Best, Ralph Hubers uit Middelaar, Mark Wassink uit Lochem, Alex van de Broek uit Zundert, Amel Advocaat uit Noordeloos en Vordenaar Erwin Plekkenpol werd in Griekenland bijgestaan door Annemiek (vriendin van Erwin) en door Johannes van Kempen, beiden uit Vorden.

Hun bijdrage is niet voor niets geweest, want de vijf rijders (Amel Advocaat was geblesseerd uitgevallen) behaalden allemaal de gouden medaille. Dat hield in dat het vijftal binnen tien procent van de winnaar finishten. Vier leden van het Trophy team zijn trouwens lid van de VAMC De Graafschaprijders. Er waren nog twee leden van deze club actief te weten Stephan Braakhekke en Marco Elting. Zij reden mee in het team van MC Hellendoorn. Johan Braakhekke, oom van Stephan, was helper bij dit team.

Overigens werd het Trophy team ook bijgestaan door fysiotherapeut/masseur Jan Broekhof, eveneens lid van de Graafschaprijders. Johannes van Kempen is al jarenlang met het 'Zesdaagse- virus' besmet. Vijftien jaar geleden maakte hij kennis met deze, bij de coureurs, zeer tot de verbeelding sprekende tak van motorsport. Johannes: ' Dat was in 1993 toen de Zesdaagse in Assen werd gehouden en onze club (VAMC De Graafschaprijders) met twee eigen teams van de partij was.

Vanwege werkzaamheden moest ik het vervolgens enkele jaren laten afweten. Vanaf 2001 ben ik er altijd als helper bij geweest. In 2001 samen met Benno Schuppers in Frankrijk, een jaar later hebben we Kees Koolen bijgestaan. Daarna achtereenvolgens het Trophy team inclusief (uiteraard) Erwin Plekkenpol, bijgestaan in Brazilië, Slowakije, Nieuw Zeeland, Chili e.d. en dan dit jaar in Griekenland. Mijn drive is dat het ontzettend leuk is om te doen. Natuurlijk zou ik best zelf op de motor willen kruipen, maar helaas ik ken mijn beperkingen, geen talent genoeg, ha, ha. Trouwens over deze Zesdaagse hou ik een goed gevoel over. Gezien de prestatie (goud) en gezien de persoonlijke prestatie van Erwin heb ik zeker het idee dat ik niet voor niets mee ben geweest', zo zegt Johannes van Kempen. Zijn medewerking begon al op vrijdagavond 30 augustus. Om precies 12.00 uur s' nachts haalde hij Erwin in Ruurlo op, bij de bruiloft van diens broer.

Johannes: 'Erwin had zijn goeie pak nog aan. Snel omkleden en vervolgens (ik zelf achter het stuur) in de VW bus naar Ancona in Italië, in totaal 1400 kilometer. Onderweg op de Duitse autobanen meer drukte dan verwacht, dus daar waar het kon, plankgas rijden. Op gegeven moment begon het toch te knijpen. Zouden wij de boot naar Griekenland wel halen ? Gelukkig net op tijd. Temperatuur bij aankomst 43 graden, in de schaduw 38 graden.

Het was goed dat we al een week voor de zesdaagse in Griekenland waren. Tijd om te acclimatiseren en drinken, veel drinken. Samen met de coureurs hebben we die week lopend alle proeven twee keer verkend. In totaal 40 kilometer over een heuvelachtig en zwaar traject. In twee uur tijd dronken we ongeveer drie liter water en de rest van de dag nog eens drie liter. Door voorafgaande aan zo'n zware zesdaagse (geleidelijk) water te drinken krijgt het lichaam toch een zekere 'balans'.

Voor de coureurs was deze Zesdaagse een pure uitputtingsslag. Erwin startte op de eerste dag uitstekend. Als snelste Nederlander eindigde hij op de 11e plaats. Dat kunststukje herhaalde hij in de loop van de week nog een paar keer. Echter, op de tweede dag ging er binnen het team van alles mis.

Veel valpartijen, niet geconcentreerd genoeg, maar dat had wel een oorzaak. De avond ervoor bleek namelijk dat Amel Advocaat zijn onderste ruggenwervel had gebroken. Ondanks de pijn heeft hij die dag de rit gewoon uitgereden. S' avonds werd de pijn steeds heviger en werd Amel voor onderzoek naar het ziekenhuis gebracht, waar de breuk werd geconstateerd. Er werd hem gelijk een korset aangemeten. In de loop van deze week komt hij weer naar Nederland. Je begrijpt dat dit gehele gebeuren een geweldige impact op het team had.

Erwin reed zaterdag nog een geweldige slotcross. Uiteindelijk werd hij in het eindklassement 13e met één seconde achterstand op nummer twaalf. Hij was met deze eindklassering overigens zeer content. Wanneer het op dagen zoals de tweede dag tegen zit, dan is dat natuurlijk duidelijk aan de coureurs te merken. Dan moet je als helper de coureurs gewoon 'laten gaan' en zelf vooral rustig blijven, dan komt alles van zelf weer goed. Jan Broekhof is daar een kei in. In moeilijke tijden is Jan de praatpaal van de coureurs en pept hij ze weer op', zo zegt Johannes van Kempen die een dag na de Zesdaagse terug vloog naar Nederland. Erwin Plekkenpol nestelde zich op de chauffeursstoel van de VW bus om naar Italië te vertrekken. Daar gaat hij de komende weken trainen en WK wedstrijden rijden. Begin oktober keert hij weer naar Vorden terug.

Met dank aan Ab Velhorst en weekblad Contact.